Pſ. xix.

Pſalmus CXXIX

1 DE ꝓfundis clamaui ad te dñe: dñe
exaudi vocem meam.
(De ꝓfundis) hic eſt vndecimus gradus. ſcꝫ
penitētialis ſupplicatio qui recte poſt predictos gradus
ponit᷑: q2 nec deū timēs nec mala patiēs ꝓpter deū dign⁹
eſt oīno grā vel gloria dei. q2 in toto corpe xpī nullus eſt ſi
ne pctō. Unde. j. Joh. j. Si dixerimus ꝙ pctm̄ non habe
mus ipſi nos ſeducimus ꝛ veritas in nobis nō eſt Eccl'ſ.
vij. Non eſt hō iuſtus in terra qui faciat bonū ꝛ nō peccet
Job. xiij. ſm̄ lxx. Nemo mūdus a ſordibus etiam infans
cuius vita vnius diei eſt ſup terram. Ideo ſolū vnum eſt
remediū. ſ. humiliter ſupplicare. Uñ Job. ix. Quātus ſū
ego vt rñdeam ei ꝛ loquar verbis meis cum eo qui etiā ſi
habuero qppiā iuſtū nō rñdebo: ſ meū iudicē deꝓcabor.
Eſt aūt iſte pſ. 6. inter pſalmos penitētiaels ꝛ. xj. inter gra
duales in q̄ notat᷑ ꝙ q̄ſtūcunqꝫ ſit hō pfectus ꝙ notat ſe
narius. tm̄ debet ſe reputare pctōrem qđ notat vndenari⁹
ꝛ facere pniam. Titulus (canticū graduū). i. leticia de aſ
cēſu ad deū eſt h. Intētio monet ad pniam. Modus bip
titus eſt pſ. In prima pte ponit᷑ penitētis deuota oīo. En
ſcđa oñdit᷑ lata ɔcluſio cum certitudine venie: ibi (ſperet
iſrł in dño) penitēs igit᷑ volens aſcendere ɔſiderans infir
mitatem ſuā ꝛ miſerie ꝓfunditatem in qua eſt clamat ad
deū qui ſolus pōt liberare cū dicēs (de ꝓfundis cla.) cor
dē vt moyſes Exo. xiiij. Et Suſanna Dañ. xiij. Ore vt da
uid. Uoce mea ad dñm clamaui vt ſodomite Geñ. xviij.
Clamor ſodomorū venit ad me. Clamandū eſt aūt ꝓp er
timorē naufragij Math. xiiij. Petrus cum cepiſſet mergi
clamauit dicēs. Dñe ſalua nos perimus. Item ꝓpter ignez
peti Joel. j. Ad te dñe clamabo ignis deuo. ſpe. deſer. Itē
ꝓpter violentiā morbi. Uñ Eſa. xxxviij. Sicut pullus hyr
dinis ſic cla. dicit rex infirmus. Item ꝓpter vehementiaꝫ
doloris Eſa. xxvj. Sicut q̄ ɔcepit cum appropinquauerit
ad partū dolens clamat in doloribus ſuis: ſic facti ſumus
Item ꝓpter deſideriū ſalutis ꝓximi Joh. vij. In nouiſſi
mo die magne feſti. ſta. ieſus ꝛ cla. dicēs. Si quis ſitis ve
niat ad me ꝛ bibat. Et notandū ē ꝙ dicit (de ꝓfundis) plr
q2 multiplex eſt ꝓfundū de q̄ clamandū eſt. Primū eſt ꝓ
fundū malicie. de quo pſ. Infixus ſum in limo ꝓfun. ꝛ nō
eſt. ſ. Item eſt ꝓfundū pfidie. de qua pſ. Neqꝫ abſorbeat
me ꝓfunduꝫ neqꝫ vrgeat ſup me puteus os ſuū. De his
dr̄ Prouer. xviij. Impius cū venerit in ꝓfundū ꝛc̄. Ter
ciū ignorātie Exo. v. Deſcēderūt in ꝓfundū quaſi lapis.
Quartū eſt ꝓfūdū miſerie. De quo pſ. Libera me de aq̄s
multis. ꝛ de ꝓfun. aqua Joñ. ij. Proieciſti me in ꝓfundū
in. c. maris. De hijs q̄ttuor ꝓfundis clamandū eſt ad do
minū vt liberet ſicut apl'ſ Rom̄. vj. Infelix ego hō q̄s me
li. de corpe mor. huius ꝛc̄. Joñ. ij. De vētre inferi cla. ꝛ ex
au. vo. meā. Quintū eſt ꝓfūdū cordis Hiere. xvij. Profū
dum eſt cor. ho. ꝛ inſcru. Sextū eſt ꝓfundū humilitatis.
De quo Eph. iij. In charitate radicati eſtote vt poſ. cō.
c. o. ſ. q̄ ſit latitudo lon. ſubli. ꝛ ꝓfun. de his profundis cla
mandū eſt ad dñm vt exaudiat Eccl'ſ. xxv. Oīo humiliā
tis ſe nu. pe. Septimū eſt ꝓfundū gehēne. De q̄ Eſa. vij.
Pet̄ tibi ſignū a dño deo tuo in ꝓfun. inferni. de h nō eſt
clamanduꝫ: q2 in inferno nulla eſt redemptio. Octauum
eſt ꝓfundū diuine iuſticie ꝛ clemētie. de q̄ in pſ. Nimis ꝓ
funde facte ſunt cogi. tue. ab h ꝓfundo clamandū: vñ ſe
quit᷑ (ad te dñe) ꝛ nō ad alium: q2 tu ſolus potes liberare
clamātes. iō oīo (dñe exaudi). i. ad exitū audi (vo. meā)
ꝓ me editā vel a me ꝓ alijs editam Dañ. ix. Exaudi dñe
oīonem ſerui tui.

S Clamādū eſt ad deū ꝓpter q̄nqꝫ

T Nō multiplex ꝓfundū de quo clamāduꝫ ad dñm

2 Fiant aures tue intendentes: in vocē de
ꝓcationis mee.
(Fiant aures). i. miſericordia ꝛ clemētia tua intendat de
ꝓcationi mee: vt. ſ. relaxet mihi pctā mea. ꝛ neceſſarium ē
vt pctā dimittas: q2.

3 Si iniquitates obſeruaueris domīe: do
mine quis ſuſtinebit.

4 Quia apud te ꝓpiciatio eſt: ꝛ ꝓpter legē
tuam ſuſtinui te domine.
(Si iniquitates) meas (obſeruaueris). i. ad vindicandū
ſeruaueris (dñe) iuſte (dñe) bone (quis ſuſtinebit) vindi
ctam iuſticie. q. d. nullus poterit ſuſtinere Eccli. xvj. Opa
iuſticie eius quis annūciabit: aut (quis ſuſtinebit) Mal.
iij. Quis poterit cogi. diē ad. eius Job. xxvj. Cum vix par
uam ſtil. ſer. e. audi. quis po. to. ma. eius intue. Amos. vij
Non poterit terra ſuſtinere vniuerſos ſermones eius: et
licet nullus poſſit ſuſtinere tm̄ nō deſpero: dicit iuſtus (q2
apud te ꝓpiciatio eſt) vt apud fontem riuulus. i. miſcđia
ꝓpiciās Eccli. xvij. O2 magna miſcđia dei ꝛ ꝓpiciatio illi⁹
ɔuertētibus ad ſe Joel. ij. Conuertimini ad dnm deū vrm
qm̄ benig. ꝛ mi. eſt. patiēs ꝛ multe miſericordie ꝛ pſtabilis
ſup malicia: vel (apud te ꝓpiciatio eſt). i. ſacrificiū ꝓpicia
onis. i. q̄ oblato deus pr̄ ꝓpiciat᷑ pctōribus. i. ſanguine xpī
fuſo ꝓ pctōribus delent᷑ pctā eorum. j. Joh. j. Sanguis
ieſu xpī filij eius emēdat nos a pec. oī. eodem. ij. Ipſe eſt
ꝓpiciatio ꝓ pctis nr̄is: ſ etiā ꝓ totius mundi h eſt ꝓpicia
torium in q̄ duo cherubin verſis vultibus ſe reſpiciunt. i.
iuſticia ꝛ miſcđia dei miſcđia ſiquidē volebat totū mun
dum ɔdonare iuſticia volebat totuꝫ punire: ſ ibi inuenit
miſcđia qđ querebat ꝛ iuſticia qđ volebat punitū eſt ſuffi
cientiſſime ſiue iuſtiſſime pctm̄ ade miſericordiſſime per
mortē xpī (ꝛ ꝓpter legē tuā) q̄ viuificat ꝛ pctā ɔdonat vt
dicit Aug⁹. (ſuſtinui te dñe) flagellantē ꝛ pmia differentē
expectās miſcđiam liberantē ꝛ iuſticiā retribuentē. vñ ſu
pra. Expectās expect. dñm. ꝛ intē. mihi. h lex eſt charitas
de qua Hiere. xxxj. Dabo legē meā in viſce. eius Gal. vj.
Alter alterius onera porta. ꝛ ſic adimple. legē xpī. ꝛ quaſi
querēt aliquis ſi verū eſt ꝙ ſuſtinuit dñm ꝓpter legē ſuaꝫ
reſpondet vtiqꝫ.

5 Suſtinuit anima mea ī verbo eius: ꝛ ſpe
rauit anima mea in domino.
(Suſtinuit aīa mea in verbo eius). i. in ꝓmiſſo ei⁹ qđ re
gnū ꝓmittit poſt veniā vt dicit Aug. qđ nūqꝫ fallit: q2 ve
rum eſt (ſperauit aīa mea in dño) qui liberat ꝛ ɔdonat
Eſaie. xxiij. Dñe ſuſtinuimus te nomen tuū: ꝛ memoriale
tuū in deſiderio aīe: ꝛ q̄ꝫ diu ſperauit.

6 A cuſtodia matutina vſqꝫ ad noctē: ſpe
ret iſrael in domino.
(A cuſtodia ma. vſqꝫ ad no.). i. a pueritia qñ primo inci
pit ſe hō cuſtodire ꝛ rōe vigere vſqꝫ ad mortē. ſupra. Dñs
cuſtodiat introitū tuū ꝛ exitū tuū. aliter nō pōt ſperare in
dño niſi ɔtinue ſperet: qui eīm pſeuerauerit vſqꝫ a morteꝫ
hic ſaluus erit. ꝛ nō alius Math. xxiiij. Ideo ꝓcipit dñs
Leuit. j. Ut caput ꝛ cauda hoſtie ſil' dño offerant᷑. Item
(ſperauit aīa mea in dño a cu.) vel (vigilia) alia lr̄a (ma
tutina vſqꝫ ad noctē). i. a prima infuſiōe grē. vſqꝫ ad caſū
culpe. h tpe valet ſpes. tpe ꝟo pcī nō eſt ſpes: ſ potius ꝓ
ſumptio. Naꝫ ſpes eſt certa expectatio future btītudinis
ex grā ꝛ merit ꝓueniēs. Et nota noctē diſtinguebāt in q̄
tuor vigilias. primā vocabāt ɔticiniū. ſcđaꝫ intēpeſtū. ter
ciā añlucanū. q̄rtā diluculū. De his etiā dr̄ Mat. xiij. Ui
gilate neſcitis eīm qñ dñs domus veniat ſero an mane an
media nocte an gallicantu. mane primā vigiliā faciebant
oēs. Scđaꝫ adoleſcētes. terciā iuuenes. q̄rtā ſenes. ḡ a ꝓ
ma vſqꝫ ad vltimā ſperandū eſt in dño: ꝛ h eſt qđ dicit h
(a cuſto. matu. ꝛc̄.) ſequit᷑ (ſperet iſrł) Scđa ps vbi po
nit᷑ leta ɔcluſio vbi penitēs de ſe ſecurus ꝓdicat alijs vt
ſperēt in dño. q. d. ſicut aīa mea ſperauit ſemp in dño ſilr
(ſperet iſrł). i. oīs ppl'ſ xpīanus fide vidēs deū in dño nō
in alio: q2 bñdict⁹ q̄ ɔfidit in dño: maledict⁹ aūt q̄ cōfidit
in hoīe Hiere. xvij. O2 diu ſperet repetendū eſt (a cuſtođ.
ma. vſ. ad no.) vt ſupra ſ quō audebit ſperare in dño hñ.

A Nox in q̄tuor vigilias diſtinguit᷑

7 Quia apud dominum miſericordia: ꝛ co
pioſa apud eum redemptio
(Apud dñm mi.) fuit eſt ꝛ erit ſicut apud fontē viuū ri
uulus iugiter emanat quē ſola ingratitudo deſiccat: vt di
cit be. Berñ. de q̄ dr̄ Zach. xiij. Erit fons patēs domui da

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

X Quãſr redēptio facta a dño dr̄ copioſa

uid ⁊ oībus habitãtibus irl'm:in ablutionē pctõꝛis ⁊ mē-
ſtruate(⁊ copioſa apud eū re.).i.copioſum p̄ciū nr̄e redē
ptõis ipſemet xp̄s.i.j.Coꝛ.j.Factus eſt nobis ſapia ⁊ iu
ſticia ⁊ ſanctificatio ⁊ redēptio.j.Coꝛ.vj.Empti eſtis p̄-
cio magno.j.Pet.ij.Non coꝛruptibilibus auro vel argē-
to redēpti eſtis de vana vr̄a ↄuerſatõe paterne traditiõis
ſ͞ p̄cio.ſan.q̄ſi agni incõta.⁊ imma.xp̄i ieſu copioſa dr̄ re-
demptio:q꞉ p̄ciū ſufficiēs fuit ad redemptionē mille mili
um mūdoꝝ.cū eīn ſit xp̄s p̄ciū nr̄m q̄ eſt verus deus ⁊ ve
rus hō in infinitū excedit redemptū ſ͞ magnitudo amoꝛis
menſurā aut numerū noſcit Joh.iij.Sic deus dilexit mū
dum vt fi.ſuū vni.daret:ideo dicebat Job.vj.Utinā ap-
penderent pctā mea q̄bus irā meruī ⁊ calamitas quaꝫ
pa.in ſta.quaſi harena maris h̄ grauioꝛ appareret ex illa
ſupabūdãtia p̄cij accipit papa ⁊ epi ⁊ qui ſunt theſaurarij
dn̄i indulgētias q̄s faciūt:Et poſſet aliquis dicere parū p
deſt nobis miſcdia eius:q꞉ apud euꝫ manebit ſicut aqua
ſtagni nec deriuabit͛ vſqꝫ ad nos ſicut aqua fõtis:⁊ reſpō
det imo fluet miſcdia eius ſicut fluuius.Uñ Eccl'i.xxxix.
Bn̄dictio illius quaſi fluuius inūdabit:⁊ quō cathacliſ-
mus terrā inebꝛiauit:⁊ h̄ eſt qd̄ ſequit͛.

7 Et ipſe redimet iſrahel:ex omnibus ini-
quitatibus eius.

(Et ipſe).q.d.ab eo ⁊ apud eū copioſa miſcdia ⁊ redem
ptio:q꞉ ipſe ⁊ nō alius(redimet)ꝓp̄rio ſanguine(iſrl').i.
pplm fidelē q̄ credit in eū(ex oībus iniq̄tatibus eius).i.
ex debito pene cuius debitoꝛ erat ꝑ oībus iniq̄tatibus ſu-
is hō maculatus erat ⁊ obligatus ꝓpter pctīn maculā la-
uat ⁊ delet xp̄s ꝑ gratiā quā infundit pene debitū ſoluit ꝑ
penā quā ſuſtinuit ⁊ ſic ꝑ xp̄m plene redimit͛ hō Eſa.xliij
Ego ſum ego ſum qui deleo ini.tuas ꝓpter meā.ſola grā
mea.Eodē.xliiij.Deleui vt nu.ini.tuas:⁊ nebulā pec.tua
reuertere ad me q̄m rede.te.Greg.Nullū pctõꝛē reuertē-
tem deſpicit qui pctõꝛes redimere venit.

Ps.cxxx.

Pſalmus CXXX

1 Domine non eſt exaltatum coꝛ meū
neqꝫ elati ſunt oculi mei.

(Dn̄e nō eſt ⁊c̄)hic.xij.gradus.ſ.humilitas q̄
poſt p̄cedētē ps̄.recte ponit͛:q꞉ in illo actū eſt de pnīa q̄ ſi
ne humilitate inutilis eſt.Titulus q̄ ſupra.Intentio mo
net ad vtilitatē interioꝛē ⁊ exterioꝛē.Modus biptitus eſt
ps̄.Primo remouet a ſe vir iuſtus oēm ſupbiaꝫ vel ſigna
ſupbie.Scd̄o exēplo ſuo inuitat ad ſpem ibi(ſperet iſrl')
vir igit͛ iuſtus in cuius pſona ꝓpha hic loquit͛ volēs oſtē
dere ſe humilē intus ⁊ extra remouet a ſe ↄtrariū dicens.
(dn̄e)cui ſoli patet coꝛda ⁊ renes hoīm(non eſt exaltatū
coꝛ meū)qd̄ eſt verū ſacrificiū deo:vñ ſupra.Sacrificium
deo ſp̄us ↄtrib.coꝛ cõtri.⁊ hu.tale coꝛ aſcēdit ad gloꝛiam.
Nā q̄ ſe hūiliat exal.Luc.xiiij.⁊ Prouer.xxix.Hūilē ſpū
ſuſcipiet gloꝛia.Et Eccl'i.xj.Sapia hūiliati exaltabit ca.
eius.ecõtrario coꝛ ſupbū deſcēdit in ruinaꝫ Prouer.xvij.
Qui altā facit domū ſuā querit ruinā.Eodē.xvj.Contri-
tionē p̄cedit ſupbia ⁊ ante ruinā exal.ſp̄us(neqꝫ ela.ſunt
oculi mei)qd̄ eſt ſignū interioꝛis ſupbie.q.d.interioꝛem ⁊
exterioꝛē ſupbiā expuli a me cui dn̄s ↄminat͛ Eſa.x.Uiſi
tabo ſup fructū magnifici coꝛdis aſſur ⁊ ſup gloꝛiā multi
tudinis oculoꝝ eius.Eodē.ij.Oculi ſublimis hoīs hūili
ati ſunt.i.humiliabunt͛ ⁊ incuruabit͛ altitudo viroꝝ:ideo
dr̄ Eccli.xxiij.Extollentiā oculoꝝ meoꝝ ne de.mihi.⁊ oē
deſideriū auerte a me Job.xj.Quid te eleuat coꝛ tuū ⁊ q̄
ſi magna cogitās attonitos ha.o.de hijs dr̄ Prouer.xxx.
Generatio cuius excel.ſunt o.⁊ palpebꝛe eius in altū poꝛ
recte(neqꝫ ambu.in mag.).i.cū magnatibus vel in pom-
poſa ſocietate qd̄ vtrūqꝫ eſt ſignuꝫ ſupbie Amos.vj.Ue
vobis q̄ opulenti eſtis in ſyon ⁊ ↄfidi.in mon.ſa.opti.ca
pi.po.ingrediētes pompa do.dn̄i.i.eccleſiā.de talibus di-
cit he.Ber.ad Eugeniū.Tu paſtoꝛ p̄cedis deauratus cū
multa ſocietate circūdatus varietate oues q̄d faciūt ſi au
derē dicere demonū magiſqꝫ ouiū paſcua h̄ ſic factitaba
petrus ſic paul⁹ludebat.q.d.nō.io p̄cipit Deut͛.xvij.Ne
rex multiplicet ſibi equos ne reducat pplm in egyptū exē
plo malo equoꝝ numero ſubleuatus:vel(neqꝫ ambul͛.i
mag.).i.nō ſupbiui de magnis factis vel dictis vel virtuti
bus ſicut Job.xxxj.Si ambulaui in vanitate ⁊ feſtinauit
in dolo pes meus:⁊ infra.Si letatus fui ſup diuitijs me-
is multis:⁊ q꞉ plurima reperit manus mea ſi videbā ſolē
cū fulgeret ⁊ lunā incedentē clare ⁊ letatū eſt in abſcondi
toꝛ coꝛ meū:⁊ oſculatus ſum manū meā oꝛe meo q̄ eſt ini
quitas maxima ⁊ negatio ↄtra deū altiſſimū:vel.

Neqꝫ anbulaui in magnis:neqꝫ in mira- 2
bilibus ſuper me.

(Neqꝫ am.in mag.).i.nō ingeſſi me in magnos ↄuētus
ſiue ad ↄcilia magna nō iui nō vocat⁹ qd̄ eſt ſupbie ⁊ elati
onis ſignum Eccli.xiij.Ne improbus ſis ne impugnaris
exēplo tuo in domo regis(neqꝫ in mira.ſup me).i.nō af-
fectaui aliqua facere ſup virtutē meā.vñ hoīes admirent͛
ſicut multi q̄ ex factis ⁊ dictis magis querunt gignere in
pplo admirationē q̄ꝫ edificationē ſicut ſymon magus vo
luit facere qualia apl'i faciebāt cū tn̄ non eſſet talis:⁊ ideo
(in mirabilibus)ſupra ſe.i.ſupra virtutē ſuā voluit am-
bulare Acuum.viij..Item(in mirabilibus)ſup ſe ambu
lat.q̄ pluſqꝫ poſſit attentat vt mirād⁹ appareat.contra
qd̄ dr̄ Eccl.iij.Altioꝛa te ne queſie.⁊ foꝛtioꝛa te ne ſcruta-
tus fueris Hiere.xlviij.Audiuimus ſupbiā moab ſuper-
bus eſt valde ſublimitatē eius ⁊ arrogantiā ⁊ ſupbiā ⁊ al
titudinē coꝛdis eius ego ſcio ait dn̄s Jactantiā eius ⁊ ar
ro.eius ⁊ q̄ nō ſit iuxta eam virtus eius:nec iuxta qd̄ po- A
terat conata ſit facere.Monſtrat͛ exterius elatio coꝛdis. Signa ele
Primo in colli erectõe Job.xv.Cucurrit aduer.deum ex ctiõis ſup
ten.col.Scd̄o in oculoꝝ excellentia Prouer.xxx.Gene- bie
ratio cuius excelſi ſūt oculi.Tercio in greſſus ↄpõne ⁊ di
giti extēſione Prouer.ix.Hō apoſtata vir inutilis gradit͛
oꝛe ꝑuerſo ⁊ annuit oculis terit pede.digito loquit͛:de his
tribus ſil' dr̄ Eſa.iij.Pro eo q̄ eleuate ſunt filie ſyon ⁊ am
bu.col.exten.⁊ nutibus.o.ibāt ⁊ plaudebāt ⁊ ambulabāt
⁊ pedib⁹ ſuis ↄpoſito gradu ⁊c̄.Quarto in locutõe Dan.
xj.Aduerſus deū deoꝝ loquit͛ magnifica.Quinto in audi
tu Zach.vij.Aures ſuas aggrauauerūt ne audirēt legem
Sexto in habitu ⁊ geſtu coꝛpis Eccl'.xix.Ex viſu cognoſci
tur vir:⁊ ab occurſu faciei cognoſcit͛ ſenſatus amict⁹ coꝛ
poꝛis ⁊ riſus dentiū ⁊ inceſſus hoīs ennūciāt.de illo ſeq͛t.

Si uon humiliter ſentiebam:ſed exalta- 3
ui animam meam.

(Si nō hūil͛r).q.d.nō ambulaui in magnis ne.in mi.ſu-
pra me(ſi nō).i.ſ͞(hūiliter ſentiebā)de me qd̄ eſt vere hu
militatis.Aug.Uera hūilitas eſt ſenſus ꝓprie vacuitatis
ſic ſentiebat de ſe abꝛahā cū dixit.Loq̄r ad dn̄m meū cum
ſim puluis ⁊ cinis.Et Paulus.j.Coꝛ.xv.Ego ſum mini
mus apl'oꝝ q̄ nō ſum dign⁹ vo.apl's ⁊ xp̄s ego ſum ver-
mis ⁊ nō hō.ↄ͞ ſunt aliqui q̄ de ſe magna ſentiunt de alijs
ꝑua:ↄ͞ q̄s dicit Eſa.v.Ue q̄ ſapiētes eſtis in.o.v.⁊ co.vo
biſmetipſis ꝓru.Rom.xij.Nō alta ſapiētes ſ͞ hūilib⁹ cō-
ſentiētes:vel ſic vt tot⁹ verſus ſub vna clauſula legat͛(ſi B
nō hu.ſentiebā ſ͞ ex.)iactādo vl' gloꝛiādo(aīaꝫ.m.)male Exaltat ſe
accidat mihi ſupple.aiam ſuā exaltat q̄ ſibi bonū qd̄ non q̄s q̄tuoꝛ
habet arrogat.vt phi q̄ dicūt Labia nr̄a a nobis ſunt:vel modis
q̄ meritis ſuis imputat vt phariſeus Luce.xvij.Aut q̄ de
bono ſuo extollit͛ coꝛde:aut qui ſingulariter vult videri
ↄ͞ q̄s dr̄.j.Coꝛ.iiij.Quid habes qd̄ nō accep.ſi aūt accepi
ſti ⁊c̄.ſequit͛.

Sicut ablactatus eſt ſuper matrem ſuam 4
ita retributio in animam meam.

(Sicut).q d.ſicut hūil͛r ſenſi ⁊ aiam meā nō exaltaui(ſi
cut ablactat⁹)puer a lacte mr̄is de nouo ſepatus incūbit
adhuc ſup matrē ſuā querēs adhuc lacte ei⁹ refici ⁊ tn̄ nō
cibat͛ lacte ſ͞ cibo melioꝛe ⁊ honoꝛabilioꝛe(ita)ſ͞m hunc
modū fit(retributio in aīa.m.)q꞉ cū ſe hūiliat circa mini
ma eleuat͛ ad maioꝛa ⁊ plus dat͛ ei q̄ꝫ ſperet:vel ſic vt ad
p̄cedēs referat͛ ↄſtructio h̄ mō(ſi nō hūil͛r ſentiebā)ſ͞ eꝫ
(exal.a.m ſicut ablac.).i.a lacte ſepatus erit(ſup matrē
ſuā).i.indigēs adhuc lactari a mr̄e ꝓpter infantiā lāguet
⁊ perit ſupple(ita retributio in.a.m.).i.ab aia.m.pereat

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf